

כיצד למנוע את המילחמה?

ביהודה, שומרון וחבל'עזה, תוך הענקת "אוטונומיה", שתלווה בנסיגה של צה"ל מריכוזי האוכלוסיה הערבית למתחמים מגודרים.

מאחר והאמריקאים כבר תיכננו באורח מפורט, והם מעדכנים בצורה שוטפת כמה מיכונים ומתיישבים יהודיים יש לפנות מהשטחים, מה שוויים הכספי, וכמה פיצויים יצטרכו

האמריקאים כבר חישבו את עלות פינוי היישובים היהודיים

שלם לממשלת ישראל, יפתח המשאומתן על פינויים משם.

יהיה על ישראל לפנות את ההתנחלויות לקראת הכרזה רשמית של הקמת מדינה פלסטינית. אבל אין ספק כמעט שכבר בשלב א' של האוטונומיה, בעיקבות הערכות מחדש של כוחות צה"ל, כלומר נסיגתו, יכריזו הפלסטינים על מדינה פלסטינית. כלומר, כל זה עוד עלול לקרות תחת שרביטו של יצחק שמיר כראש הממשלה, ולא בימי יורשיו. לאחר חמש שנות אוטונומיה.

מאחר וממשלת ישראל תעמוד במצב קשה מול המתנחלים, לפחות בחלקם, יש להניח, שקיימות כבר רמזות אש"פיות בנושא זה, שהיישובים שלא ירצו להתפנות, יורשו לגייסות להישאר במקומם. יש המסוכנעים באש"ף שיישובים כאלה בין כה וכה לא יאריכו ימים.

באותם ישובים יהודים, ויש כנראה כאלה, שיש להם כוח פנימי-אידיאולוגי, אפשר להניח שיוקמו מליציות להגנה עצמית, אשר עד מהרה תמצאנה עצמן בהתנגשויות עם הפלסטינים התוקפים. כלומר — לבנוניזציה של יהודה ושומרון.

אפילו את השקט, שמקווים שמיר ורביץ לקנות באמצעות הבחירות, לא ישיגו ולוא לרגע אחד. הכוח ההולך ומצטבר באש"ף הוא בעל מגמות מאוד ברורות, כפי שעולה מדוחות מוסמכים: הקמת מדינה פלסטינית, בירתה ירושלים והבטחת זכות השיבה. בין אם ראשי אש"ף רוצים זאת או לא, אין הם יכולים להפסיק את מילחמתם הנוכחית, כל עוד לא ישיגו שלוש מטרות אלה. אחר כך, יבוא תור יפו וחיפה, הגליל ובאר'שע.

מי שחושב שאת האלימות הפלסטינית, ההולכת ומתפשטת כאש גם לתחומי ישראל, ניתן להפסיק כפקודה של מישור "לכבוד הבחירות", שיתכונן צפונה, לביירות. שם הפכו הפסקות האש"ף למילחמה אכזרית וממושכת. למרות השוני, יש דומה: המוסלמים פשוט אינם מסוגלים להפסיק את המילחמה בנוצרים. כמובן שצמרת הממשלה, היוזמת והאחראית להחלטה המסוכנת ביותר שהתקבלה בה מאז הקמתה, מאמינה שהיא "תצליח לתמרן", "להרוויח זמן". ראיתם אותם מתמרנים ב-17 חודשי רצח ומהומות? עקבתם אחרי תימרוניהם למניעת שיחות ארצות-הברית עם אש"ף

הממשלה כחותמת גומי

וביקור יאסר ערפאת בפאריס? אתם זוכרים עדיין את תרגיל-טאכה, שהסתיים בפינוי ובמכירת סונסטת תמורת 37 מיליון דולר לבעליה-המלון? זוהי רמת התייחסות של שניים-שלושה שרים בממשלה, שהחליטו עתה לקחת עם מובשר חזק לתימרון הגדול והאמיתי המשחק לידי הפלסטינים. התוצאות עלולות להיות תמורות הרבה יותר, כמובן.

הם אומרים שהבחירות הן "צעד לשלום". המציאות האכזרית זועקת שבצעם פתיחת שערי-ירושלים באמצעות הבחירות תוביל רק למילחמה. הידיים שהורמו בממשלה לאישור הבחירות סימנו את הספירה לאחור, לקראת פרוץ המילחמה הבאה. מי שעדיין רוצה למנוע אותה כאן ועכשיו, חייב לייחל לכך, שאותן הידיים יונפו לביטול ההחלטה. ולא יפוג על כולנו מקלדי-החובלים.

שם, ולעיתים בכמויות מאסיביות כמו השבוע, אין הצבא מגיע ללב מאות נקודות-היישוב הפלסטיניות יותר מפעמים ספורות. נכנסים לזמן קצר, ויוצאים.

כשאר הזמן חופשית המערכת הערבית לעצמה, והיא התמסדה בכפרים הבודדים וככלל היישובים. המימסד הפל-סטיני הזה, שהוא מימסד של מדינה בדרך — פועל באורח חופשי. הוא השליט האמיתי על כל המערכת הערבית.

הביטוי לכך הוא פלוגות או ועדות ההלם, שהן בעלות היכולת הדומיננטית להכתיב שביטות, ואף לגנות מיס"מילחמה מהאוכלוסיה. במקביל מקימים הפלסטינים מיפעלים לנשק מתוצרת-בית, כולל נשק חם, כגון אקדחים וקניייריה אחרים מאולתרים וכן רימוני-יד. דגמים כאלה כבר נתפסו לא אחת — והיתר בדרך. ייצור עצמי הבא למלא יובש ומחסור. כך מכינים עצמם הפלסטינים לשלב הבא, למרד הגדול. כי עד עתה ראינו רק את ה"בקרוב". מישפטי הלינין במשתפי-פעולה מדומים או אמיתיים, אשר חשים כי ישראל הפקירה אותה לגורלם, כפי שאמרו במימסד-הטלוויזיה המזועזע בליל-שבת שעבר, גם הם מוכיחים על אובדן השליטה של מערכת-הביטחון בשטחים.

המגיעים ההדוקים והמתרחבים של המימסד הפלסטיני הזה עם גורמ-חוץ, עיתונאים, דיפלומטים ופוליטיקאים ורים, הגיעו לקנה-המידה חסרת-קורים. כך מתחזקת אצל הפלסטינים

שמיר ורביץ לא ישיגו שקט ולוא לרגע אחד

תחושת-הביטחון והגיחון, שהעולם מאחוריהם, והיהודים איבדו את השליטה ואת השליטון. עדיין בירינו הכוח לשנות את המצב המסוכן ולנצח במילחמה הקטנה. אבל תחת זאת, מוסיפים לעצב הנתון, תוך התעלמות ממנו, או אי-הבנתו, תהליך של בחירות נוסח ממשלת-ישראל, וכפי שעוד יתוקן וישופץ קרוב לוודאי בידי ארצות-הברית. כאילו שפכו דלק למדרוה. התסריט הצפוי הוא די פשוט. כאשר המדובר במילחמה ביהודים — מתלכדים עתה גם רוב הפלגים הפלסטינים המסוכסכים. ממרכז המהומות, הנמצא במיזרח-ירושלים, תחת חיסון של החוק הישראלי, בסיוע פלוגות ההלם ולפי הנחיות מטה אש"ף בתוניס, ימונו הנציגים הפלסטינים שיעמדו לבחירות.

התוצאה הטופית הצפויה היא, שרק נציגים של אש"ף, אלה שימונו בתונים — הם שייבחרו. במצב הנתון אין, ולא יהיו אחרים.

שרהביטחון יצחק רביץ רמוז באחת ההודמנויות, שיש נציגים פלסטינים אחרים, עצמאיים. יכול להיות שקיימים כאלה, אך מערכת-הביטחון שבפיקודו אינה מספקת להם ביטחון ריב-עצמי, כדי שיוכלו לקום ולהצטרף על כך בגלוי. נציגי אש"ף שייבחרו יתחילו במשאומתן עם השליטון הישראלי. במקביל — מאחר שלא יוכלו לקיים משאומתן עצמאי, בהיותם תחת פיקוד מיפקדתם בתונים — יתנהלו משאומתן ושידע על גבה של ישראל, בין ארצות-הברית לאש"ף. בלחץ סובייטי ומערב-אירופי תלך לבסוף ארצות-הברית לקראת אש"ף. ממשלת-ישראל תמצא עצמה שוב "מופתעת": נלחצת על-ידי האמריקאים. לפתע" היא תגלה, כי היא פועלת לחלוטין לפי תוכנית אמריקאית, בעלת מיספר שלבים. בשלב א' — השלטת נציגות מוסמכת של אש"ף

הממשלה האמריקאית מעריכה שמחיר פינוי מתנחלים ישראלים רבים ביהודה ושומרון לא יעלה יותר מ-50 אלף דולר ליחידת-דיור, למיטת-פחה. סך הכל פינוי ישובים גדולים באותם האזורים יכול להסתכם, לפי הערכה רשמית אמ-ריקאית, בכמה מאות מיליוני דולארים. אבל יהיו מתנחלים יהודים, קובע המימסד האמריקאי, שפינויים "יעלה אך כמעט על מחיר הוצאות ההובלה".

כך בצורה קרה ומתודית מכינה ומערכת הממשלה את הערכותיה לקראת השלב שבו יקבלו הפלסטינים לידם את השליטון ביהודה, שומרון וחבל'עזה. בשפה לאקונית ממליץ המיסמך, שככל שיוקדם פינוי הישראליים מהשטחים הכבושים, כן ייטב: כי "לידיהם של המתנחלים עלולים לפתח קשר מיוחד לקרקע, כפי שמוכר הדבר אצל אנשים הגדולים והאגילים על אדמתם".

יתכן שרוב שרי ממשלת ישראל אינם ערים לתחזיות אמריקאיות אלה. שהרי אפילו לא ידעו את תוכן המיסמך הישראלי, שאותו אישרו השבוע בישיבת-הממשלה, עד סמוך לשעה שבה נתכנסו לרוץ בו. כיצד יוכלו לדעת, אם כן, מה מתכננים האמריקאים בשלב הבא, אחרי הבחירות ואחרי הענקת האוטונומיה?

אבל זהו קו אופייני לכל צורת קבלת ההחלטות בממשלה הרבי-שרית, בעניינים הנוגעים לחיים ולמוות — לקיום המדינה: התעלמות מוחלטת מהעובדות הלא נוחות — כרי לקבל את ההחלטה הנוחה ביותר לקיום הממשלה. לכן "הופתעה" הממשלה בכל פעם מחדש בכל נושא חיוני, מפרוץ המהומות הפלסטיניות בדצמבר 1987 ועד לפתיחת הריאלוג עם אש"ף בנובמבר 1988, ובנושאים אחרים, חסויים עדיין. "הופתעה" במרכאות כפולות, משום שכל המידע

אם לא ננצח ב"מילחמה הקטנה" נקבל מילחמה כוללת ואכזרית

מדוייק, הסימנים המעידים לפחות, ולעיתים הערכות-המצב הנוכחות, היו בידי צמרת הממשלה. בראש ובראשונה בידי ראש-הממשלה ושרהביטחון. בוודאי שהם יודעים את ההערכת האמריקאית ביחס להתנחלויות. אך כל המידע האירי הזה מעולם לא זכה לשמש בסיס לדיון מדיני-ביטחוני, אחראי, מיקצועי וחסר-פניות. במיוחד מאז הוקמה הממשלה הנוכחית — היא נוטלה מכל תהליך חקני של קבלת החלטות. בענייני כספים ותקציבים ילחמו כשועלים, בנושאי דמים ושיטתנו כארנבים.

כך, ברגע האחרון, כחשכת מוצאי-השבת האחרונה, נקראו שרי-הליכוד לאשר תוכנית, העולה להשפיע על גורל המדינה, על תתרו וחיוו של כל אחד מהם. אך רק אחרי שהיא כבר סוכמה בעקרונותיה עם האמריקאים, באמצעות שניים-שלושה שרים ישראלים, שהסתייעו בכמה פקידים. הממשלה כולה נזעקה למחרת לאשר אותה, כאילו היתה רק חותמת גומי.

לא היתה זאת תוכנית מהפכנית לדיכוי המילחמה שאותה הכריזו הפלסטינים, שאם לא נחסל אותה היא עלולה להסל אותנו. גם לא היתה זאת תוכנית להפסקת מעשי-הרצח וההשתוללות הפלסטינית באמצעות מערכת מתוחכמת ישראלית. זאת תוכנית הבנויה על אשלייה אחת גדולה: היא באה לרצות את התוקפן הפלסטיני על 17 חודשי מילחמה. רק יקבל את התוכנית וכבר, מעשה פלא, ייפסקו הפרעות. ואם לא יקבל את התוכנית — עוד יותר טוב. כל העולם יבין שישאר רודפת שלום וכי.

האם אייפשר לסמוך על "האיש החזק" יצחק שמיר ובעל אגרוף הברזל יצחק רביץ, נזפו חסידיהם במבקרי התוכנית. זוהי בריוק הסניגוריה שהושמעה לטובת גולדה מאיר ומשה דיין בשנים שלפני קטסטרופת "יום-הכיפורים". דומה המצב לחולה סרטן, אשר תחת לנתח מיד את האיבר הנגוע ולהבריט סיכויי לאריכות ימים, מעדיף לבלוע אספירין כנגד כאב-ראש.

בשטח, איבדה מערכת-הביטחון הישראלית את השליטה בתוככי יהודה ושומרון וחבל'עזה. הגם שכוחות צה"ל נמצאים